

Jinak však stížnost vlastníka není důvodná, neboť více, než zákonné 5%ní úroky přejímatel (Státní pozemkový úřad) platiti povinen není. Tyto 5% úroky, pokud běží z části přikázané Městské spořitelně za čas od 1. října 1923 do 1. dubna 1924 nejsou zde arci vyřízeny, neboť Městské spořitelně vzhledem k její přihlášce přikázány býti nemohly, a aby byly přikázány jinak (na př. jemu samému), stěžovatel nežádal.

Čís. 6136.

Pouhé soudní doznání mimomanželské soulože v době kritické za současného popření otcovství není ještě uznáním nemanželského otcovství ve smyslu Šu 16 I. dílčí novely k obč. zák.

(Rozh. ze dne 22. června 1926, R I 521/26.)

František R. doznal na soudě poručenském, že souložil s nemanželskou matkou v kritické době, popřel však otcovství. Žádosti nemanželského dítěte o vyměření výživného v nesporném řízení o b a n i ž š í s o u d y vyhověly, majíce za to, že doznání soulože rovná se v tomto případě uznání otcovství ve smyslu Šu 16 I. dílčí novely k obč. zák.

N e j v y š š í s o u d zrušil usnesení obou nižších sodu i s předchozím řízením a odkázal nárok nemanželského dítěte na pořad práva.

D ů v o d y:

Dle Šu 16 nesp. řízení lze si stěžovati proti srovnalým rozhodnutím nižších soudů v řízení mimosporném pouze pro zřejmý rozpor se zákonem, anebo se spisy nebo pro zmatečnost. Stěžovatel vytýká usnesením nižších soudů, jimiž byl uznán otcem nemanželského dítěte Rudolfa B-a v řízení mimosporném na základě toho, že u soudu doznal, že s matkou dítěte souložil v době kritické, ačkoliv jinak otcovství výslovně popřel, zřejmou protizákonnost, ve skutečnosti však zmatečnost řízení i usnesení. Činí tak právem, nebo dle § 16 dílčí novely k obč. zák. má se starati nesporný soudce o to, by bylo otcovství k nemanželskému dítěti buď u z n á n o v řízení mimosporném, neb určeno pořadem práva. Pouhé doznání skutečnosti nemanželské soulože v době kritické není samo o sobě ještě uznáním nemanželského otcovství a jest věcí pořadu práva (řízení sporného) by se jím zjistilo, zda odůvodněnou jest v tom kterém případě o souložníku matky dítěte domněnka Šu 163 obč. zák. či zda se zdařil důkaz o opaku. Nelze proto klásti doznání skutečnosti soulože na roveň uznání otcovství, jak mylně oba nižší soudy usuzují. František R. sice doznal před nesporným soudcem soulož s matkou dítěte v době kritické, popřel však současně otcovství k dítěti a k jeho návrhu provedeno bylo i zajištění důkazu znaleckého o donošenosti dítěte v době porodu. Okolnost, že František R. neuvedl pro popření svého otcovství určitých důvodů, nemůže změnití ničeho na povaze pouhého doznání skutečnosti a nemůže mu propůjčiti ráz uznání otcovství. Bylo proto, poněvadž soudce nesporný rozhodl o nároku patřícím na pořad práva v řízení mimosporném, dle Šu 42 třetího odstavce j. n. vysloviti zma-

tečnost usnesení nižších soudů, jakož i řízení jim předcházejícího a nárok na uznání otcovství proti Františku R-ovi odkázati na pořad práva.

Čís. 6137.

Povinnost správce úpadkové podstaty nahraditi právnímu zástupci úpadkové podstaty palmární pohledávku, s jejímž zaplacením byl otálel (§ 81 (3) konk. ř.).

Pohledávka útrat a odměny advokáta stává se splatnou a dospělou jejím ohlášením klientovi po vykonání objednané práce.

(Rozh. ze dne 22. června 1926, Rv I 166/26.)

Žalující advokát domáhal se na žalovaném správci úpadkové podstaty zbytku palmární pohledávky ze zastupování úpadkové podstaty a odůvodňoval žalobní nárok jednak tím, že žalovaný pohledávku tu nezaplatil ihned 9. prosince 1924, kdy nastala její dospělost a splatnost, neboť prý tehdy bylo jmění úpadkové podstaty postačitelým k jejímu uspokojení, čehož později nebylo, jednak tím, že ho žalovaný dopisem ze dne 14. ledna 1925 ujišťoval, že zaplacení dostane a takto ho odvrátil od úmyslu obrátiti se o odpomoc na úpadkového komisaře. O b a n i ž š í s o u d y žalobu zamítly.

N e j v y š š í s o u d zrušil rozsudky obou nižších soudů a vrátil věc prvému soudu, by o ní dále jednal a ji znovu rozhodl.

D ů v o d y:

Právem vytýká dovolatel, že odvolací soud neposoudil správně po právní stránce otázku zavinění správce úpadkové podstaty (§ 81 (3) konk. ř.). Odvolací soud má na základě úpadkových spisů neprávem za to, že žalovaný správce podstaty podával řádné zprávy věřitelskému výboru — a právem to též žalobce rozsudku odvolacímu vytýká, — neboť nelze z protokolu o schůzi věřitelského výboru ze dne 12. prosince 1924, v němž se praví, že »žalobce obdržel zálohou 3.600 K a kdyby žádal více, budiž mu dopsáno, by se s tímto obnosem uspokojil«, seznáti, že žalovaný vyplnil svou povinnost a že výboru sdělil výši palmární pohledávky, žalobcem dne 9. prosince 1924 požadované. Ze spisů těch dále nevyplývá a žalovaný toho ani netvrdí, že vykonal usnesení výboru věřitelského a dopsal žalobci, by ze své pohledávky vzhledem k bezúspěšnému výsledku sporu a nepatrnému jmění podstaty nedoplatek 3.613 Kč 34 h slevil. Naopak žalovaný dle dopisu ze dne 14. ledna 1925 oznámil žalobci, že peníze bude rozdělovati úpadkový soud, by ještě několik dnů poshověl, čímž mohl vzbuditi v žalobci domněnku, že jeho pohledávka byla uznána a bude plně zaplacená. Nelze mluvit o správném podávání zpráv výboru věřitelskému, když žalovaný ve schůzi dne 23. prosince 1924 žádal o zálohu 5.000 Kč na svou odměnu, která měla býti zaplacená až při skončení úpadkového řízení, pak-li při tom výbor věřitelů neupozornil na dříve přihlášenou pohledávku žalobcovu, pak-li výboru nevykázal, že vyplnil příkaz z předešlé schůze